

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ:
ВІД ГІБРИДНИХ ФОРМ
ДО ГЕНОЦИДНИХ ПРАКТИК»

9 грудня 2024 р.

Переяслав

УДК 355.48(470+571):477)«2014/2024»

В53

*Рекомендовано до друку Вченою Радою
Університету Григорія Сковороди в Переяславі
(протокол № 4 від 9 грудня 2024 року)*

Війна Росії проти України: від гібридних форм до геноцидних практик: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (9 грудня 2024 року) / за заг. ред. В.В. Коцура. Укладач Л.М. Переяслав, 2024. 340 с.

Уміщено матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції **«Війна Росії проти України: від гібридних форм до геноцидних практик»**, які висвітлюють широке коло проблем, пов'язаних із різними формами й методами ведення Російською Федерацією геноцидної війни проти України.

Розраховано на фахівців у сфері історії, політології, військової справи, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів та слухачів вищих навчальних закладів, які здобувають освіту у сфері гуманітарних та соціальних галузей знань.

Коцур Л., Левченко М. *«Війна росії проти України: від гібридних форм до геноцидних практик»: нотатки Міжнародної наукової конференції у рамках одноіменного проєкту.* Факультет Гуманітарної освіти і соціальних технологій. Переяслав, 10 грудня 2024.

<https://fhost.uhsp.edu.ua/2024/12/10/vijna-rosiyi-proty-ukrayiny-vid-gibrydnyh-form-do-genotsydney-praktyk-notatky-mizhnarodnoyi-naukovoyi-konferentsiyi-u-ramkah-odnoimenного-proyektu/>

ПЕРЕДМОВА

Гібридна війна, яку Російська Федерація (далі РФ) веде проти України від самого початку її незалежності поступово перетворилася на широкомасштабне воєнне вторгнення з ознаками геноциду.

Наявний набір гібридних та геноцидних інструментів, які РФ використовує у широкомасштабній війні проти України спонукає науковців поглянути на цю проблему під різними кутами зору, задля пошуку нових шляхів відсічі російській агресії. Саме тому до участі у конференції були залучені не тільки теоретики, які займаються вивченням цієї проблематики на аналітичному рівні, а й практики, які протистоять гібридним загрозам у тилу та на полі бою.

Узагальнюючи свій науковий та практичний досвід учасники конференції розкрили окремі епізоди інформаційних, економічних, воєнних, культурних, гуманітарних, політико-дипломатичних та церковно-релігійних чинників ведення гібридної війни РФ проти України.

На додаток, результати доповідей засвідчили, що війна РФ проти України водночас є екзистенційною, цивілізаційною та геноцидною. У ній поєднується протистояння: автократії проти демократії, несвобода проти свободи (волонтаризм), людиноненавистництво проти людиноцентризму, смерть проти життя. Останню тезу про сенс російсько-української війни досить влучно схарактеризував український філософ та есеїст Володимир Єрмоленко: *«росія – це ненависть до життя як такого. Це некрофілія і біофобія, перетворені на «державну ідеологію». Це смерть, яка шукає свого «життєвого простору» і хоче витіснити з нього саме життя. Бо смерть теж дуже хоче «жити» і для цього їй треба витіснити зі світу саме життя – вітальні сили любові і*

творчості. З дитячих лікарень, які борються за життя найбільш вразливих. З пологових будинків, у яких це життя народжується, пробиває собі дорогу.

Тому росія воює проти дітей. Вона їх убиває, вона їх депортує, вона їх зомбує і перетворює на солдатів армії смерті.

Смерть заразна, світ смерті заразний, і саме цей вірус смерті росія і прагне поширити світом. Вона ширить епідемію смерті, де смерть є не наслідком вірусу, де вона є самим вірусом, що передається від індивіда до індивіда, від суспільства до суспільства.

Біофілія проти біофобії, ось про що ця війна!»!

Переконаний, що своєчасне розуміння справжніх намірів ворога, дозволить запобігти новим проявам російської гібридної агресії у багатьох сферах життя українського суспільства та віднайти нові сили для подальшої переможної боротьби!

***Ректор Університету
Григорія Сковороди в Переяславі
Віталій Коцур***

СЕКЦІЯ 6 | ЦЕРКОВНО-РЕЛІГІЙНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ

Олександр Акімов, доктор наук з державного управління, професор, Заслужений економіст України Збройні Сили України

Олександр Каменєв, кандидат технічних наук, доцент, Збройні Сили України

Сергій Леженко, Збройні Сили України

Олександр Вербовенко, Збройні Сили України,

КУЛЬТУРНО-РЕЛІГІЙНІ ПИТАННЯ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ І КАПЕЛАНСЬКОЇ СЛУЖБИ

Військовий капелан – повний воїн і повний священик (душпастир). Але бажаючий послужити своїй церкві і державі в ролі військового капелана, згідно з вимогами канадських і американських властей, має бути людиною доброго здоров'я; повинен мати академічну освіту університетського рівня і не менше трьох років богословських студій магістерського рівня (це приблизно рівень духовної академії). Крім того, він повинен мати відповідні духовні, моральні, інтелектуальні та психологічні кваліфікації. Крім того, «кандидат повинен мати контракт на військову службу протягом не менше шести років» [4].

Так в аналітичній записці Національного інституту стратегічних досліджень зазначено, що релігійний вплив на війська був завжди [4]. Християнські впливи історики визначають з IV століття н. е. та пов'язують з легендарною

зустрічню святого Мартина Турського однієї зимової ночі з промерзлим жебраком. Не маючи що дати тому бідоласі, святий Мартин віддав йому половину свого плаща, перетявши його мечем. Тієї ж ночі святому Мартинові явився Ісус Христос, покритий його плащем. Наслідком цього чарівного видіння стало прийняття Мартином таїнства хрещення. Пізніше він став покровителем королівської династії Франції. Ту подобу плаща-покривала (капели – *capella*) святого Мартина носили в бій як знамено на честь присутності Бога, а охоронцем її був священик, тобто його капелан (*capellanus*), який одночасно здійснював духовне обслуговування короля. Звідти й терміни «капелан» та «каплиця», тобто спочатку як місце збереження хоругви, а надалі – боговшанування [1]. Так дослідники трактують зародження інституту капеланів в арміях християнських держав Західної Європи, де переважними віросповіданнями були католицизм і протестантизм [4].

В новому часі інститут капеланів, наприклад, у збройних силах США існує вже майже 240 років – з 1775 року, коли Конгрес затвердив нові Статути армії країни. Але організаційно капеланська служба (КС) остаточно сформувалася наприкінці Першої світової війни. У 1918 р. був прийнятий закон, який встановив квоту служителів культу в ЗС – 1 капелан на 1200 військово-службовців, і на кожний військовий округ ще 20 церковно-служителів [2]. У «Єдиному військово-дисциплінарному кодексі збройних сил США» говориться: «...командири усіх ступенів повинні суворо стежити за тим, як проводиться виховання їх підлеглих, звертаючи особливу увагу на релігійне виховання. Особи, які виявляють неповагу до релігії або гальмують проведення цієї діяльності, повинні притягуватися до суворої відповідальності» [3; 4].

Зважаючи на викладене, слід зазначити, що релігійна концесія військових питань завжди мала актуальне значення для забезпечення належної психоемоційної конгломерації війська та боєздатності особового складу – з точки зору можливості виконання ним бойових задач.

Лише належним чином мотивований солдат, виконуючи бойове завдання згідно бойового розпорядження командного пункту, здатен нищити ворога з найбільш реальним середньо-годованим аб'юнктом.

Солдат будь-яких Сил оборони і національної безпеки – Сухопутних військ, Територіальної оборони, Повітряних Сил або Військово-морських сил країни – буде виконувати бойове завдання ефективно лише за умови наявності поза своєю спиною належного морально-психологічного забезпечення.

Для солдата штурмових військ – це обумовлена кон'юнктурою військ система психологічної підтримки, коли замполіт батальйону не тільки відвозе солдат на гауптвахту військової служби правопорядку, але й сам проводить необхідні профілактичні бесіди з особовим складом. Вони полягають у тому, що солдат штурмового батальйону, опинившись на профілактичній бесіді, засвоює необхідні прикладні компетентності морального і релігійного плану, а саме (в контексті диз'юнкції фундаментійних понять): вірність присязі, службу Народу України, виконання наказів командування військ (сил).

Заради забезпечення цього важливим контекстом є функціонування капеланської служби військових частин Збройних Сил України – військові капелани, як офіцери з психологічної підтримки (морально-психологічного забезпечення) бойового згуртовування військових схилів, мають забезпечити належну готовність особового складу військових підрозділів окремих військ (сил) Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України

військових формувань. Особливої уваги серед останніх заслуговує Державна спеціальна служба транспорту (Держспецтрансслужба) Міністерства оборони України, що спеціалізується на швидкому відновлюванні мостів і транспортних тунелів у системі інфраструктурного забезпечення обороноздатності країни і її військ.

Визначальним конгломератом є тут саме капеланська служба сил оборони – вона базується на поєднанні військових звань, посад і церковних (ієрархічних) рангів.

Інше питання полягає в тому, яких саме священників допускати до капеланської служби? Це має бути саме Православна церква України (ПЦУ) чи також Українська православна церква (УПЦ)?

Більш конкретно це питання можна сформулювати так – чи доречно залучати попів УПЦ до капеланської служби в ЗС України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань?

Питання, насправді, дуже дискусійне, бо священники УПЦ:

- офіційно не належать до ворожого патріархату;
- донатять на потреби ЗС України (тушонку, туалетний папір і дрони) неабиякі гроші;
- перебувають окремі священники у складі капеланських підрозділів сил оборони, особливо – в складі штурмових батальйонів.

Таким чином, аб'юнкція релігійних аспектів у військових формуваннях країни потребує модернізації й офіційного уособлення своїх діянь. Підсумовуючи можемо зробити висновок, що інститут капеланства – суттєва вагома складова функціонування Збройних Сил України, яка спрямовує свої зусилля на забезпечення морально-психологічної стійкості військовослужбовців, піднесення бойового духу, та сприяє підвищенню ефективності

професійної діяльності військовиків, і як підсумок, наближенню перемоги української держави.

Список джерел та літератури

1. Здіорук С.І., Яремчук В.Д. Духовно гуманітарні аспекти стратегії розвитку військових формувань України. – К.: НІСД, 1995. – С. 142.
2. Your Chaplain and the Command Religious Program / Published in accordance with SECNAV INST 5430. - N. Y. : S. n., 1984. - 12 p.
3. Команда. – Денвер: Видавництво. Братства офіцерів-християн США, 1992. С. 19.
4. «Служба військових капеланів у Воєнній організації Української Держави: необхідність, можливості та перспективи». Аналітична записка. Національного інституту стратегічних досліджень. Режим доступу : <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/gumanitarniy-rozvitok/sluzhba-viyskovikh-kapelaniv-u-voenniy-organizacii-ukrainskoi>

Зоріна Вихованець, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов з курсом латинської мови та медичної термінології, Вінницький національний медичний Університет ім. М.П. Пирогова

ВОЄННО-ГУМАНІТАРНА СПАДЩИНА У ВІТЧИЗНЯНІЙ КУЛЬТУРІ MILITARIS

Повномасштабний збройний напад на територію Української суверенної держави з боку російської федерації у лютому 2022 року кардинально змінив геополітичний ландшафт у планетарному масштабі та окреслив нові виклики для дієвого застосування Міжнародного гуманітарного права. Проблема полягає у тому, що військова загарбницька операція проти України розпочалася з так званого «безкровного» захоплення рф Автономної Республіки Крим, а також частин Донецької й Луганської областей у 2014 році під лицемірними гаслами

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
СЕКЦІЯ 1	ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Валерій Новородовський OSINT І НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	5
Оксана Плужник, Владислав Дуда ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ	11
Ruslan Shevchenko INFORMST WAR OF RUSSIA AGAINST UKRAINE (ON THE EXAMPLE OF MAIN PRO-RUSSIAN POLITICAL PARTIES OF MOLDOVA)	17
Mykola Sorokatyi, Lev Velychko, Oksana Bilash INFORMATION ATTACKS AND PROPAGANDA AS A MEANS OF SHAPING PUBLIC OPINION IN HYBRID WARFARE	24
Віталіна Гаврилук ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	29
Алла Зленко, Максим Мельніков РОЛЬ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ СТІЙКОСТІ ДО ДЕЗИНФОРМАЦІЇ СЕРЕД МОЛОДІ В УКРАЇНІ	36
Максим Кириленко ІМДЖЕВИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	42
Яна Колотуша ПРЯМА І ПРИХОВАНА МОВА РОСІЙСЬКОЇ ВОРОЖНЕЧІ У СОЦМЕРЕЖАХ	47
Олександр Корольов ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ЯК СКЛАДОВА ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ ЕРЕФІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІЙНИ	54
Федір Медвідь, Едуард Чорний, Артур Бурлака ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	59

Іван Мікрюков, Лариса Бикова ІНФОРМАЦІЙНА ПІГІЄНА ЯК ПРОТИДІЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ КРЕМЛЯ ПРОТИ УКРАЇНИ	68
Валерій Мірзоев, Олександр Сергієнко НЕГАТИВ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ВПЛИВУ ПІД ЧАС ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	72
Ірина Скакальська, Андрій Левчук ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	78
Олександра Стасюк ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	86
Богдан Трофімов РОЛЬ МЕСЕНДЖЕРІВ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	92
Марія Хардель МОВА ТА ЇЇ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ЧЕРЕЗ ВІКІПЕДІЮ В ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	99
СЕКЦІЯ 2	ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Сергій Вашенко, Василь Дудар ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РЕПАРАЦІЙНИХ ПРЕТЕНЗІЙ ДО РФ У ХОДІ ВІЙНИ З УКРАЇНОЮ	105
Вікторія Коверза, Анна Заграднікова ЕКОНОМІЧНІ ТА ПОЛІТИЧНІ ВИКЛИКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ШЛЯХИ ВІДНОВЛЕННЯ ТА ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ПІСЛЯ КОНФЛІКТУ	111
Вікторія Чубань, Олександра Павлова СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ ПРАЦІВНИКІВ ДСНС УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	118
СЕКЦІЯ 3	ВІЙСЬКОВІ ЧИННИКИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Бриженюк Юрій ВІЙСЬКОВІ ЧИННИКИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	123
Сергій Вонсович ГІБРИДНА ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ: ІНТРОДУКЦІЯ	131

Андрій Колесніченко, Любов Гаманюк, Євген Колесник ВІЙСЬКОВІ ОЗНАКИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	138
Олексій Міщенко ГІБРИДНА ВІЙНА РФ ПРОТИ УКРАЇНИ. ДОСВІД АГРЕСОРА	143
Олександр Наумов ДОСЛІДЖЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ПАСИВНОЇ СИСТЕМИ ЗВУКОЛОКАЦІЇ, РОЗПОДІЛЕНОЇ НА БЕЗПЛОТНИХ МОРСЬКИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБАХ	151
Олександр Печорін, Віктор Савченко КІНЕТИЧНІ ЧИННИКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	157
Володимир Симоненков, Ярослав Жарков, Олег Соколовський РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ФОРМ І СПОСОБІВ ГРУПОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛОТНИХ НАЗЕМНИХ СИСТЕМ В УМОВАХ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	164
Олег Соколовський, Віктор Ємцев, Володимир Симоненков, ОСОБЛИВОСТІ РОЗВІДУВАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІЗОЛЯЦІЇ РАЙОНУ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ ПІДРОЗДІЛАМИ РОЗВІДКИ ТАКТИЧНОГО РІВНЯ	171
Юрій Фігурний ВІЙСЬКОВИЙ ВИМІР ПЕРЕБІГУ НЕОГОЛОШЕНОЇ РОСІЙСЬКО- УКРАЇНСЬКОЇ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ У 2022-2024 РОКАХ: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ, УКРАЇНЦІВ ТА СВІТОВИХ ДЕМОКРАТІЙ	178
СЕКЦІЯ 4	КУЛЬТУРНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Олександр Акімов, Олександр Каменев, Олександр Вербовенко, Сергій Леженко КУЛЬТУРНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	185
Юрій Войтенко РОСІЙСЬКА ОКУПАЦІЯ ЯК ФОРМА ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ АГРЕСІЇ: КУЛЬТУРНО-ІДЕОЛОГІЧНА СКЛАДОВА	189
Дмитро Резуєнко КУЛЬТУРНИЙ ФРОНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ІНФОРМАЦІЙНА ПРОПАГАНДА ТА МАНІПУЛЯЦІЇ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	194

Максим Ткаченко, Тетяна Ткаченко НАЦІОНАЛЬНІ ОСВІТНІ ТРАДИЦІЇ ЯК ОСНОВА ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННИХ ВИКЛИКІВ	202
СЕКЦІЯ 5	ГУМАНІТАРНА СФЕРА ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Петро Горбатенко ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИЙ ЧИННИК ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	209
Свєнєнїя Горюнова БОРІТЬБА ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В КРИМУ ЯК СКЛАДОВА РОСІЙСЬКОЇ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ	213
Валентина Губенко ОСВІТА УКРАЇНИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ З НАГОЛОСОМ НА УПРАВЛІНСЬКОМУ АСПЕКТІ	219
Олег Калакура ПРОТИДІЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ МАНІПУЛЯЦІЯМ НА ТРУДНОЩАХ ВІЙНИ У СОЦІОГУМАНІТАРНІЙ СФЕРІ	225
Олександр Кутков МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОАТЛАНТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	231
Катерина Майстрєнко, Сергій Леженко МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	236
СЕКЦІЯ 6	ЦЕРКОВНО-РЕЛІГІЙНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Олександр Акімов, Олександр Каменєв, Сергій Леженко, Олександр Вербовенко КУЛЬТУРНО-РЕЛІГІЙНІ ПИТАННЯ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ І КАПЕЛАНСЬКОЇ СЛУЖБИ	242
Зоріна Вихованець ВОЄННО-ГУМАНІТАРНА СПАДЩИНА У ВІТЧИЗНЯНИЙ КУЛЬТУРІ MILITARIS	246

Юрій Квачов УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ	253
Ксенія Лобода НАДАННЯ ПАТРІАРШОГО І СИНОДАЛЬНОГО ТОМОСУ ПРО НАДАННЯ АВТОКЕФАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УСТРОЮ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ УКРАЇНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ У ПРОТИСТОЯННІ УКРАЇНИ ПРОТИ РФ	257
Валерій Пристайко ОЗНАКИ ГЕНОЦИДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ	262
СЕКЦІЯ 7	ПОЛІТИКО-ДИПЛОМАТИЧНИЙ НАБІР ІНСТРУМЕНТІВ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Левко Глуховецький ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПУ «РОЗДІЛЯЙ І ВОЛОДАРЮЙ» У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	268
Володимир Демченко СЕРГІЙ ШЕЛУХІН ПРО ПРАВО УКРАЇНИ НА СУВЕРЕНІТЕТ	271
Олег Кондратенко УКРАЇНА ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ПІВДЕНЬ – АСИМЕТРІЯ ВЗАЄМИН	276
Андрій Сірко ЗАСТОСУВАННЯ LAWFARE ЯК ІНСТРУМЕНТУ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ	284
Тарас Білозьоров, Ілля Отиченко ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ СИЛАМИ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ РОСІЙСЬКІЙ ГІБРИДНІЙ АГРЕСІЇ	288
СЕКЦІЯ 8	ГЕНОЦИДНІ ПРАКТИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ
Віталій Коцур УРБІЦИД ЯК ГЕНОЦИДНА ПРАКТИКА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	294
Михайло Гордієнко УКРАЇНСЬКА ВОЛЬНИЦЯ Й МОСКОВСЬКА ДЕСПОТІЯ В КОНТЕКСТІ ОНТОЛОГІЧНОГО ДИСОНАНСУ	297

Леся Коцур ЗНИЩЕННЯ РОСІЯНАМИ ПАМ'ЯТІ ПРО ГОЛОДОМОР-ГЕНОЦИД НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	306
Олександр Горошко ОДИН З ФАКТІВ ГЕНОЦИДУ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	310
Анна Ласкаржевська ВИСВІТЛЕННЯ ГЕНОЦИДНОЇ ПРАКТИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В ІНОЗЕМНИХ МЕДІА	314
Сергій Леженко, Ярослава Берестова ГЕНОЦИДНІ ПРАКТИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	320
Софія Лякішева ЗНИЩЕННЯ РОСІЄЮ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ	326

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ:
ВІД ГІБРИДНИХ ФОРМ
ДО ГЕНОЦИДНИХ ПРАКТИК»

9 грудня 2024 р.

Відповідальність за достовірність даних, наведених у статті, несе її автор та науковий керівник.

Комп'ютерна верстка: Домбровська Я.

Формат 60X84 1/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.

Зам. № 21/24 Ум. друк. арк. 12,8.

Виготівник: ФОП Домбровська Я. М.,

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції

ДК № 6366 від 22.08.2018 р.

08055, Київська обл., Макарівський р-он, с. Вільне,
вул. Чапаєва, 16а, e-mail: devis519@ukr.net